

יום בחייו של כירורג

7:00 - אני בדרך לעבודה , פקקים מטורפים , מתגלח תוך כדי תנועה מקווה שלא אאחר לישיבת הבוקר , חייב לזכור היום יומולדת לבן שלי בגן

8:00 – איזה מזל , הגעתי בזמן , החבר'ה כאן עוד מהלילה , מה אני מרחם ? היום תורי

9:00 – מתרחץ לניתוח , הפעם על התוכנית ניתוח ענק , 5 שעות אני מעריך , ומה נעשה עם ההיא במחלקה שאין כרגע מי שיראה אותה , נו טוב , אין ברירה , קצרים באנשים

13:00 – וואו זה היה ארוך , לא הספקתי לצאת אל ההיא מהבוקר , חייב קפה , הרגליים כואבות ...אני לא מספיק לקפוץ ליומולדת של הילד שלי ...הסתבכתי..

14:00- עוד מעט עושים סיבוב במחלקה , יש צעקות , אני מריח מכות אחד שאל אותי מקודם אם לא קיבלתי מספיק מכות היום אולי עוד קפה

16:00 – הסיבוב היה מתיש , מודיעים לי שהאישה מהבוקר יורדת עכשיו לחדר ניתוח , חייב להוציא אותה מזה , חייב!

20:00 – סיימתי , אני מקווה שהיא תסתדר , עולה למעלה נראה מה התפתח עם ההוא מהבוקר , אני עייף אולי עוד קפה ...

21:00 – טוב הוא בסדר גם היא יציבה , אני יורד למיון הודיעו לי על 2 פצועים בדרך ... חייב להתקשר הביתה , האישה כועסת

21:30 – הפצועים הגיעו , אני לבד , התורן שאיתי כבר מזמן מנתח , חייב להכניס אותם לחדר ניתוח בינתיים קוראים לי מגריאטריה יש שם חולה עם בטן חריפה , רגע יש לי טלפון , הנה מודיעים על תאונה נוספת ...

22:00-כולם צועקים עליי , ההוא שרוצה להרביץ לי מסתובב פה חסר מנוחה , אני חייב לראות את הילד בכירורגית ילדים , החולה במחלקה מורידה לחצי דם ועדיין לא התפנה לי חדר ניתוח ...

23:00- אני מתקשר למנהל המחלקה מבקש ממנו לבוא לעזור לנו , אנחנו לא מצליחים להשתלט

24:00 – מנהל המחלקה מגיע , המיון מלא , הכונן והתורן בחדר ניתוח מנסים להציל את פצועי הטראומה מתאונת הדרכים , האישה שהורידה לחצי דם צריכה דחוף להיכנס לחדר ניתוח היא כנראה מדממת , מנהל המחלקה ניכנס ... אני רץ לילדים לראות את הקטן בן השש אמרו לי שהוא ממש מתפתל

1:00 – הילד בסדר כנראה קלקול קיבה , אני מגיע למיון לא יודע מאיפה להתחיל , חדרי הניתוח עדיין תפוסים ויש לי כאן לפחות 2 חולים דחופים ... אבל מה עם החולה מהבוקר , אני לא מספיק ... חייב קפה , איפה טיפות העיניים ... שורף לי

4:00 – אני גמור , יש כאן 4 חולים עצבניים , המסכנים האלה מחכים רק למכתב שחרור , אבל המחשב שלי תקוע , עכשיו אני גם מזכירה , אמרו שאין תקציב ושנחנו חייבים ללמוד את התוכנה הזו , אבל אני בסך הכול כירורג אין לי גישה לקופסאות הברזל האלה ... אוי אני גמור

5:00 – קפה עשירי ... אני רואה שהקופסא עומדת להיגמר , מה יחזיק אותי בשעות הקרובות ? יש לי קצת זמן לרדת לטיפול נמרץ לראות מה קורה עם החולה של הבוקר , אני ארד לפני שמש הוא כאן יוריד לחצים חלילה ...

5:30 – היא בסדר , ישנה כמו תינוק , לא נעים לי אבל אני קצת מקנא ...

6:00 - מנהל המחלקה עוד כאן , הרגע סיים את הניתוח הוא כבר לא ייסע הביתה , ימשיך עד מחר בערב ... הוא כבר מנוסה בזה

8:00 – ישיבת בוקר , הפעם תורי לגלגל אישונים אדומים , הנה מציגים את התוכנית להיום ואין לי מושג איך אני עומד בזה , מנסה להורות לגוף שלי לייצר אדרנלין בכמות מוגברת כי הקפה ניגמר ...

9:00 – כן כן הנני כאן , לבוש רחוף עייף ורצוף! כאן בחדר הניתוח עם הגברת , צריך לנתח אותה דחוף , יש לה נמק בבטן ...
סכין באוויר , משתדל להחזיק חזק , והופ אנחנו בבטן, אל אלוהים , נראה כאילו משהו זרק רימון בתוך הבטן. יש כאן חור ענקי ב"צקום" והבטן פשוט מלאה בצואה. מבקש מהאחות שתצלצל למחלקה ותודיע שאין סיכוי שהיא תראה אותי ב-4 שעות הבאות.

13:00 – הרגליים שלי מתחילות לרעוד , הרבה חומצת חלב משתחררת לי עכשיו משהשרירים ואני מרגיש כל נים בגוף , העיניים שלי טרוטות , אני רק רוצה לעצור רגע לנוח קצת ... משתדל שלא לקרוס על הדבר המאוזן הראשון שנקרה בדרכי

14:00 – יושב על המקרה שאני צריך להציג מחר , כמעט נרדם על הניירת , סך הכל אם לא אסיים את זה , לא אוכל להתקדם.
קוראים לי למיון . הופ הגעתי , אישה מדממת , מאבחן ומעביר לגניקולוגיה , הם מקבלים אותה וקוראים לי כעבור זמן קצר , הם פגעו במעי ... עכשיו משהוא צריך לתפור...

15:00 – אני אחרי הכול , העיניים בורקות ודומעות , הרגליים רועדות ואני בדרך לאוטו ... נוסע לכיוון הבית , עוקף מימיןשיווואו , נכנסתי במשהואעכשיו אני שוב בדרך למיון , הפעם אני על האלונקה ...